

Un dia del diari del Paco.

Avui, sota un sol radiant, em sento més perdut que mai.
Els meus passos vegnen sense rumb pels carrers, mentre
observo la gent amb destinacions clares.

Jo, en canvi, soc un naufragi en un mar de ciment,
refugiant-me sota un pont.

El fred de les nits s'escola entre els meus parracs,
recordant-me que no pertanyo a cap lloc.

Les mirades de llàstima fan més mal que
la fam al meu estómac buit.